

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 165.

Trettende Session.

42de Møde.

Mandagen den 25de November Kl. 1.

(Forsat.)

Alberti (fortsat): Jeg kan ikke troe, at den Justitsminister og Indenrigsminister, der til den Tid indtage deres Pladser her i Salen, vilde forsømme at komme med et nyt Forslag, og jeg kan heller ikke troe, at Rigsdagen da vil unblade at blive enig om disse Bevillinger; men selv om der ikke til den Tid var Penge tilstede ifølge en Rigsdagsbevilling, har man da ikke seet og see vi ikke til enhver Tid en Række Efterbevillinger; og vilde en Minister vel paadrage sig noget Ansvar ved i saa Tilfælde at anvise Retsbetjentene og Magistratspersonerne Contoirholds-godtgjærelse? Det kan jeg ikke troe, og det ligger heller ikke i den Maade, hvorpaa Rigsdagen hidtil har betragtet Efterbevillinger. Det forekommer mig derfor, at der ikke idag er fremført Noget, der kan svække Mindretallets Forslag, men at derimod de Dphsninger, som den ærede Indenrigsminister har givet our Contoirholds-godtgjærelsen til Borgermesteren i Randers, hyderligere vise, hvorledes alt det, man skal bruge som Grundlag i dette Spørgsmaal, er aldeles usikkert og kun beroer paa et Skjøn. Det kan gjerne være, at der til dette Embede behøves de forlangte 800 Rbd., derom har jeg personlig ikke nogen Mening; men det er mig magtpaaliggende, at vi ikke binde os til Bevillinger, der, som den ærede Ordfører siger, ikke kunne tages tilbage, naar de først eengang ere

flaaede fast (Ordføreren: Det har jeg ikke sagt!).

Formanden: Rigsdagsmanden for Præstø Amts 6te Valgfreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. Sage: Det gjælder jo ikke om, hvad den ærede sidste Taler troer, men om hvad der bliver Lov; han kan ikke sikkre os for, at en Lov udkommer inden Udløbet af Finantsaaret 1865—66, og jeg anseer det for misligt at henvise til, at Ministeren da paa sit Ansvar skulde udrede Udgifter, uagtet det udtryffeligt staaer, at Loven kun gjælder til den og den Tid, saa at Ministeren efter den Tid er uberegtiget til at udrede Udgifter. Om Loven vil udkomme eller ei, er Noget, vi slet ikke kunne betragte som givet; og det, som for mig synes utvivlsomt at godtgjøre, at Fleertallets Forslag ikke kan misforstaaes, det er, at Loven af 19de Februar 1861 udtryffeligt siger, at ved Vacance i Embeder fastsættes Contoirholds-godtgjærelsen ved Lov; altsaa maa Fleertallets Forslag netop sigte til de Embedsmænd, der ved denne Lov faae Contoirholds-godtgjærelse; thi ellers vil det ikke blive anvendeligt paa nogetsomhelst Embede. Det er netop deres Contoirholds-godtgjærelse, der til en bestemt Tid revideres, og det, der tildeles Embedsmændene ved Lov til den Tid, maae de finde sig i at modtage.

J. N. Hansen: Hvis det var rigtig, hvad den ærede sidste Taler bemærkede, saa vilde enhver Tvivl fra min Side være hævet, men jeg maa paastaae, at det ikke er klart, og